

عنوان مقاله:

مطالعه صفات زراعی گیاهچه های برنج در شرایط تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن- گلیکول

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی دستاوردهای نوین در زراعت و اصلاح نباتات (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سیده فاطمه حسینی - دانش آموزخته کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

نادعلی باقری - استادیار گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

نادعلی باباییان جلودار - استاد گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تحمل به خشکی در ژنوتیپهای برنج، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی، شامل ژنوتیپ (تعداد 10 ژنوتیپ) و سطوح مختلف PEG شامل مقادیر صفر (یوشیاد)، 1-، 2- و 3- بار که در شرایط کشت هیاروپونیک انجام یافت و صفات وزن تر و خشک دندام هودیی، وزن تر و خشک ریشه، رطوبت نسبی برگ و بیوماس اندازه گیری شد. بر اساس نتایج تجزیه واریانس اختلاف بین ژنوتیپها در صفات وزن تر ریشه، وزن تر ساقه و وزن خشک ریشه و رطوبت نسبی و بیوماس معنی دار بوده و برای صفات وزن خشک ساقه معنی ددر نبود. مقایسه میانگی سطوح مختلف خشکی بر صفات گیاهچه ای مورد مطالعه نشان داد که صفات وزن تر ساقه ($y=0/802$) وزن تر ریشه ($y=0.360$) وزن خشک ساقه ($y=0/139$) رطوبت نسبی برگ ($y=85/861$) و بیوماس ($y=0/166$) بالاترین مقادیر را در سطح شاهد (بدون تنش با پلی اتیلن گلیکول) و کمترین مقدار را در سطح 3-PEG بار داشت. دی موضوع نشان می دهد که شرایط خشکی روی متغیرهای اندازه گیری شده اثر کاهشی دارد. مقایسه میانگی ژنوتیپها در شرایط تنش خشکی نشان داد که رقم Palawan دارای بیشترین مقدار برای صفت وزن تر ریشه ($=0/393$) و بعد از آن ژنوتیپ های L106 و L41 به ترتیب با مقادیر 0/389 و 0/319 بودنیا. با توجه به مجموع صفات مورد بررسی در این مطالعه، می توان رقم L109 را با کمتری مقدار به عنوان رقم حساس و رقم L106 با بیشترین مقدار در صفات مورد بررسی به عنوان رقم متحمل به خشکی معرفی نمود.

کلمات کلیدی:

برنج، خشکی، پلی اتیلن گلیکول، بیوماس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710593>

